

INFORMACIJA O POTREBI POTPISIVANJA TREĆEG DODATNOG PROTOKOLA UZ EVROPSKU KONVENCIJU O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima (ETS No. 227) predstavlja najnoviji instrument Savjeta Evrope kojim se uređuje i unapređuje međunarodna saradnja država u krivičnim stvarima koji je usvojen u Valeti 19. septembra 2025. godine.

Protokol predstavlja dopunu Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima iz 1959. godine, kao i njenih dodatnih protokola iz 1978. godine i iz 2001. godine, koje je Crna Gora ratifikovala. Njegovo donošenje bilo je motivisano potrebom da se postojeća pravila međunarodne pravne pomoći prilagode savremenim oblicima kriminaliteta, razvoju digitalnih tehnologija i novim načinima komunikacije između pravosudnih organa.

Treći dodatni protokol predstavlja važan korak u modernizaciji međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima. Njegov značaj posebno dolazi do izražaja u uslovima savremenog prekograničnog kriminaliteta, gdje tradicionalni oblici saradnje često nijesu dovoljno brzi i efikasni. Uvođenjem savremenih elektronskih komunikacionih sredstava, širenjem mogućnosti za video-konferencijsko saslušanje, uređivanjem prekogranične upotrebe tehničkih uređaja i presretanja telekomunikacija, kao i jasnijim pravilima o rokovima i zaštiti podataka o ličnosti, Protokol nastoji da međunarodnu saradnju učini efikasnijom, ali istovremeno zadrži potrebne garancije za zaštitu osnovnih prava i sloboda. Njegova osnovna vrijednost ogleda se upravo u pokušaju da se tradicionalni sistem međunarodne pravne pomoći prilagodi digitalnom dobu i potrebama savremenog krivičnog pravosuđa. Na taj način se nastoji smanjiti administrativno opterećenje i vrijeme potrebno za dostavljanje i izvršavanje zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć.

Značajna novina odnosi se i na rokove za izvršavanje zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć. Prema Protokolu, zahtjevi treba da se izvršavaju sa istom hitnošću i prioritetom kao i uporedivi domaći predmeti. Ukoliko država koja podnosi zahtjev navede da je, zbog procesnih rokova, težine krivičnog djela ili drugih naročito hitnih okolnosti, potrebno izvršiti zahtjev u određenom roku, zamoljena država treba da taj rok uzme u obzir i, u mjeri u kojoj je to moguće, da ga poštuje. Ako nije u mogućnosti da postupi u predviđenom roku, dužna je da o tome bez odlaganja obavijesti državu koja je zahtjev podnijela. Time se nastoji postići veća predvidljivost i efikasnost međunarodne pravosudne saradnje.

Posebno mjesto u Protokolu zauzima zaštita podataka o ličnosti. Podaci o ličnosti koji se prenose između država na osnovu zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć mogu se koristiti prvenstveno za potrebe postupaka na koje se primjenjuje Konvencija i njeni protokoli, za neposredno povezane sudske ili upravne postupke, kao i za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj bezbjednosti. Za druge svrhe njihova upotreba je moguća samo uz prethodnu saglasnost države iz koje su podaci preneseni ili lica na koje se podaci odnose. Država može odbiti prenos podataka ukoliko su oni zaštićeni njenim nacionalnim zakonodavstvom ili ukoliko država kojoj se podaci prenose ne obezbjeđuje odgovarajući nivo zaštite. Na taj način Protokol nastoji da uskladi potrebu

za efikasnom međunarodnom razmjenom informacija sa zahtjevima zaštite privatnosti i ličnih podataka.

Treći dodatni protokol takođe precizira pitanja komunikacije između nadležnih organa, troškova međunarodne pravne pomoći i odnosa prema ranijim protokolima. U principu, države međusobno ne zahtijevaju naknadu uobičajenih troškova nastalih pružanjem pravne pomoći, ali se određene kategorije troškova, uključujući troškove angažovanja vještaka, određene troškove transfera lica, kao i značajne ili vanredne troškove, mogu posebno regulisati. Predviđeno je i da troškove video ili telefonskih veza, tumača, svjedoka i određene troškove povezane sa presretanjem telekomunikacija, uključujući transkripciju, dekodiranje i dešifrovanje, u određenim slučajevima snosi država koja je podnijela zahtjev. Protokol, istovremeno, određuje da njegove odredbe u pojedinim oblastima zamjenjuju odgovarajuće odredbe Drugog dodatnog protokola između država koje su članice oba instrumenta.

Na kraju, s obzirom na to da je Ministarstvo pravde na liniji politike unapređenja efikasnosti sistema međunarodne pravne pomoći, u okviru koje su već sprovedene određene reforme, mišljenja smo da bi pristupanje Protokolu i njegovo uvođenje u pravni sistem u budućem periodu doprinijelo ostvarivanju ciljeva na planu jačanja međunarodne saradnje i ubrzanja procesa pružanja međunarodne pravne pomoći, kroz efikasniju korespondenciju između nadležnih domaćih i inostranih pravosudnih organa.

Za stupanje na snagu Trećeg dodatnog protokola potrebno je da najmanje tri države potpisnice izraze saglasnost da budu njime vezane putem ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja. Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana kada tri potpisnice ispune navedeni uslov. Do sada Protokol je potpisalo 19 država, ali nijedna država još nije izvršila ratifikaciju, zbog čega Protokol u ovom trenutku još nije stupio na snagu.¹

Prilog: Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima

¹ [Full list - Treaty Office](#) na dan 14. septembar 2026. godine

Third Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

Valletta, 19 September 2025

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Having regard to their undertakings under the Statute of the Council of Europe;

Desirous of further contributing to safeguarding human rights, upholding the rule of law and supporting the democratic fabric of society;

Considering it desirable to that effect to strengthen their individual and collective ability to respond to crime;

Decided to improve on and supplement in certain aspects the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters (ETS No. 30, hereinafter referred to as "the Convention"), done at Strasbourg on 20 April 1959, as well as the Additional Protocols thereto of 17 March 1978 (ETS No. 99) and 8 November 2001 (ETS No. 182);

Taking into consideration the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5), done at Rome on 4 November 1950, as well as the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108), done at Strasbourg on 28 January 1981,

Have agreed as follows:

Article 1 – Channels of communication

- 1 Article 15 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"1 Requests for mutual assistance, as well as spontaneous information, shall be addressed in writing by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels. However, they may be forwarded directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party and returned through the same channels.

- 2 Applications as referred to in Article 11 of this Convention and Article 13 of the Second Additional Protocol to this Convention shall in all cases be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

- 3 For Parties to the Second Additional Protocol, requests for mutual assistance concerning proceedings as mentioned in paragraph 3 of Article 1 of this Convention, as amended by Article 1 of the Second Additional Protocol, may also be forwarded directly by the administrative or judicial authorities of the requesting Party to the administrative or judicial authorities of the requested Party, as the case may be, and returned through the same channels.
- 4 Requests for mutual assistance made under Articles 18 and 19 of the Second Additional Protocol to this Convention may also be forwarded directly by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 5 Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 of this Convention may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 of this Convention shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.
- 6 Requests for copies of convictions and measures as referred to in Article 4 of the Additional Protocol to the Convention may be made directly to the competent authorities. Any Contracting State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purpose of this paragraph, deem competent authorities.
- 7 In urgent cases, where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organization (INTERPOL).
- 8 Any Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to make the execution of requests, or specified requests, for mutual assistance dependent on one or more of the following conditions:
 - a that a copy of the request be forwarded to the central authority designated in that declaration;
 - b that requests, except urgent requests, be forwarded to the central authority designated in that declaration;
 - c that, in case of direct transmission for reasons of urgency, a copy shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice;
 - d that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this article.
- 9 Requests for mutual assistance and any other communications under this Convention or its Protocols, including those signed electronically, shall be forwarded by using secure electronic means of communication. The requested Party may require appropriate levels of security and authentication for the transmission of the request. Other means of communication which provide evidence in writing may be used.
- 10 The Parties shall, upon request, submit the originals or certified copies of documents.

- 11 Any Contracting State may, by a declaration addressed at any time to the Secretary General of the Council of Europe, establish the conditions under which it shall be willing to accept and execute requests transmitted by electronic or other means of communication.
- 12 The provisions of this article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Parties which provide for the direct transmission of requests for mutual assistance between their respective authorities.”
- 2 Article 4 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to this Protocol.
- 3 Paragraph 1 of Article 21 of the Convention shall be replaced by the following provision:
“1 Information laid by one Party with a view to proceedings in the courts of another Party shall be transmitted in accordance with paragraphs 1 and 8 of Article 15.”

Article 2 – Hearing by video conference

- 1 The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Hearing by video conference
 - 1 If a person is in one Party’s territory and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another Party, the latter may, where appropriate, request that the hearing take place by video conference, as provided for in paragraphs 2 to 7.
 - 2 The requested Party shall agree to the hearing by video conference provided that the use of the video conference is not contrary to fundamental principles of its law and on condition that it has the technical means to carry out the hearing. If the requested Party has no access to the technical means for video conferencing, such means may be made available to it by the requesting Party by mutual agreement.
 - 3 Requests for a hearing by video conference shall, in addition to the information referred to in Article 14 of the Convention, specify the judicial authority which will be conducting the hearing.
 - 4 The judicial authority of the requested Party shall summon the person concerned to appear in accordance with the forms laid down by its law.
 - 5 With reference to a hearing by video conference, the following rules shall apply:
 - a a judicial authority of the requested Party shall be present during the hearing, where necessary assisted by an interpreter, and shall also be responsible for ensuring both the identification of the person to be heard and respect for the fundamental principles of the law of the requested Party. If the judicial authority of the requested Party is of the view that during the hearing the fundamental principles of the law of the requested Party are being infringed, it shall immediately take the necessary measures to ensure that the hearing continues in accordance with the said principles;

- b measures for the protection of the person to be heard shall be agreed, where necessary, between the competent authorities of the requesting and the requested Parties;
 - c the hearing shall be conducted directly by, or under the direction of, the judicial authority of the requesting Party in accordance with its own laws;
 - d at the request of the requesting Party or the person to be heard, the requested Party shall ensure that the person to be heard is assisted by an interpreter, if necessary;
 - e the person to be heard may claim the right not to testify which would accrue to him or her under the law of either the requested or the requesting Party.
- 6 Without prejudice to any measures agreed for the protection of persons, the judicial authority of the requested Party shall, on the conclusion of the hearing, draw up minutes indicating the date and place of the hearing, the identity of the person heard, the identities and functions of all other persons in the requested Party participating in the hearing, any oaths taken and the technical conditions under which the hearing took place. The document shall be forwarded by the competent authority of the requested Party to the competent authority of the requesting Party.
- 7 Each Party shall take the necessary measures to ensure that, where witnesses or experts are being heard within its territory, in accordance with this article, and refuse to testify when under an obligation to testify or do not testify according to the truth, its national law applies in the same way as if the hearing took place in a national procedure.
- 8 Parties may at their discretion also apply the provisions of this article, where appropriate and with the agreement of their competent judicial authorities, to hearings by video conference involving the accused person or the suspect. In this case, the decision to hold the video conference, and the manner in which the video conference shall be carried out, shall be subject to agreement between the Parties concerned, in accordance with their national law and relevant international instruments. Hearings involving the accused person or the suspect shall only be carried out with his or her consent.
- 9 Any Contracting State may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it will not avail itself of the possibility provided in paragraph 8 above of also applying the provisions of this article to hearings by video conference involving the accused person or the suspect.
- 10 This article is without prejudice to any agreement or arrangement in force or that may be entered into between the competent authorities of the Contracting States allowing the hearing by video conference to be undertaken using different modalities than those foreseen in this article."
- 2 Article 9 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to this Protocol.

Article 3 – Use of technical recording devices in the territory of another Party

- 1 Where a Party uses technical devices intended to record positions, sound or images, in the framework of a criminal investigation and upon order or authorisation by a judicial authority of that Party regarding a person and/or an object, and where such recording devices enter the territory of another Party, such recording devices may continue to remain active subject to the provisions of this article. Whenever it is possible, the Party using the technical recording device shall send a mutual assistance request in advance, which contains the information enumerated in paragraph 3 of this article. In addition to the grounds enumerated under Articles 2 and 5 of the Convention, the execution of such a request may be refused on the ground that such recording would not have been authorised in a similar domestic case according to the law of the requested Party. The recording device may remain active until any indication to the contrary by the requested Party.
- 2 In urgent situations where it is not possible to send a mutual assistance request in advance, and in particular when the Party using the technical recording devices only becomes aware of the presence of the recording device on the territory of another Party after it has already crossed the border, the Party using the technical recording device shall immediately notify the other Party in accordance with the procedure set out in the following paragraphs. During this notification procedure, technical recording devices may remain active pending authorisation by the notified Party. When the delay between the reception of a mutual assistance request sent in accordance with paragraph 1 of this article and the entry of a technical recording device on its territory is too short for the requested Party to execute the request on time, the requested Party may treat this mutual assistance request as a notification in accordance with the following paragraphs.
- 3 Notifications in accordance with paragraph 2 shall contain:
 - a an indication of the authority ordering the use of the technical recording device;
 - b confirmation that a lawful order has been issued in connection with a criminal investigation;
 - c the reason why the purpose sought with the use of the technical recording device cannot be adequately achieved by other means of investigation;
 - d information about the subject of the technical recording device;
 - e a summary of the facts regarding the criminal conduct as well as the legal classification of the offence;
 - f a description of the measure carried out or functions of the recording device applied; and
 - g the expected duration of the use of the technical recording device.
- 4 The notified Party shall, as soon as possible and within ninety-six hours at the latest, indicate whether the technical recording devices may remain active or whether it validates their past activity. The notified Party may decide that the recording may not be carried out or shall be terminated, in a case where the recording would not be authorised in a similar domestic case according to the law of the notified Party. It may impose conditions, including that any material already recorded while the subject of the recording was on its territory may not be used, or may only be used under conditions which it shall specify, or making the continuation or the validation

of the recording activity in its territory dependent on the submission of a formal request for mutual assistance. The notified Party may also order the partial or full destruction of the data collected within its territory. Pending an explicit authorisation by the notified Party, the notifying Party may not use the recordings as evidence in criminal proceedings.

- 5 Parties shall, at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the competent authorities that they designate for the purposes of the notification in accordance with paragraph 2 of this article, as well as the language(s) in which this notification shall be addressed to them. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.
- 6 Any Contracting State may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply one or both of the following restrictions to the notification procedure envisaged in this article:
 - a that collection of data in private homes and places not accessible to the public shall be prohibited;
 - b that authorisation to use recording devices on its territory shall only be granted for the criminal offences enumerated in Article 17, paragraph 6, of the Second Additional Protocol to the Convention.

The Party subsequently may, at any time and in the same manner, withdraw any such declaration.

Article 4 – Interception of telecommunications

- 1 Requests for the interception of telecommunications shall, in addition to the indications mentioned in Article 14 of the Convention, contain the following information:
 - a a description, as precise as possible, of the telecommunication to be intercepted, including sufficient technical data, in particular the target identifier, to ensure that the request can be executed;
 - b the reason why the purpose of the request cannot be adequately achieved by other means of investigation;
 - c the confirmation that the interception has been authorised by the competent authority of the requesting Party;
 - d the period of time during which the interception is to be effected.
- 2 In addition to the grounds enumerated under Articles 2 and 5 of the Convention, the execution of requests referred to in the preceding paragraph may be refused on the ground that the interception of telecommunications would not have been authorised in a similar domestic case according to the law of the requested Party.

- 3 If the period for which interception is requested exceeds the period for which an order is, or may be, issued according to the law of the requested Party, that Party shall inform the requesting Party without delay and indicate possibilities, if any, of extending this period.
- 4 The requested Party may make the execution of requests referred to in paragraph 1 of this article dependent on one or more of the following conditions:
 - a that the judicial authorities of the requesting Party shall as soon as possible destroy those parts of the records which are of no relevance to the criminal proceedings in respect of which the request has been made and shall transmit a copy of the report on the destruction to the requested Party;
 - b that, after the requested interception has taken place, the authorities of the requested Party shall, in accordance with the law and practice of that Party, so inform the subscriber to the telecommunication service that has been intercepted or any other person concerned;
 - c that the evidence contained in the records resulting from the interception shall not be used by the authorities of the requesting Party for purposes other than those underlying the letters rogatory in respect of which assistance has been granted without the consent of the requested Party;
 - d any other condition which would be observed in a similar domestic case.
- 5 In the request for the interception of telecommunications or during the interception, the requesting Party may, where it has a particular reason to do so, also request a transcription, decoding or decrypting of the recording subject to the agreement of the requested Party.
- 6 The judicial authorities of the requested Party may, after consulting the requesting Party, destroy those parts of the records which, in view of the object and reason of the request, cannot be of any relevance to the criminal proceedings in respect of which the request has been made or would be covered by legal professional privilege, before transmitting the records to the requesting Party.
- 7 If it appears from the records resulting from the interception that an offence was committed wholly or mainly within the territory of the requested Party, the requesting Party should consider the possibility of laying information to the requested Party, in accordance with Article 21 of the Convention.
- 8 By mutual agreement, Parties may apply the notification procedure provided in Article 3 of this Protocol also to the interception of telecommunications in the territory of another Party without the technical assistance of that Party. In such cases, paragraphs 2 to 5 of Article 3 of this Protocol shall apply *mutatis mutandis*.

Article 5 – Costs

- 1 Article 20 of the Convention shall be replaced by the following provisions:
 - “1 Parties shall not claim from each other the refund of any costs resulting from the application of this Convention or its Protocols, except:
 - a costs incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party;

- b costs incurred by the transfer of a person in custody carried out under Articles 13 or 14 of the Second Additional Protocol to this Convention, or Article 11 of this Convention;
 - c costs of a substantial or extraordinary nature.
 - 2 However, the cost of establishing a video or telephone link, costs related to the servicing of a video or telephone link in the requested Party, the remuneration of interpreters provided by it and allowances to witnesses and their travelling expenses in the requested Party, the costs which are incurred by telecommunications operators or service providers in executing requests for the interception of telecommunications, as well as the costs arising from the transcription, decoding and decrypting of the intercepted communications when applicable, shall be refunded by the requesting Party to the requested Party, unless the Parties agree otherwise.
 - 3 Parties shall consult with each other with a view to making arrangements for the payment of costs claimable under paragraph 1.c above.
 - 4 The provisions of this article shall apply without prejudice to the provisions of Article 10, paragraph 3, of this Convention.”
- 2 Article 5 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to this Protocol.

Article 6 – Time limit for the execution of requests for mutual assistance

- 1 Requests for mutual assistance are to be executed with the same celerity and priority as for a comparable domestic case.
- 2 If the requesting Party has indicated that, due to procedural deadlines, the seriousness of the offence or other particularly urgent circumstances, a time limit is necessary to be set for the execution of a specific request, this shall be taken into account by the requested Party, which shall strive to comply with this time limit, to the extent possible.
- 3 If, in a specific case, the requested Party is unable to comply with the time limit set by the requesting Party, it shall inform the requesting Party without delay by any means. The Parties may then consult on the appropriate timing and conditions for the execution of the request for mutual assistance.

Article 7 – Data protection

- 1 The Convention shall be supplemented by the following provisions:

“Data protection

- 1 Personal data transferred from one Party to another as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols may be used by the Party to which such data have been transferred, only:
 - a for the purpose of proceedings to which the Convention or any of its Protocols apply;

- b for other judicial and administrative proceedings directly related to the proceedings mentioned under a;
 - c for preventing an immediate and serious threat to public security.
 - 2 Such data may, however, be used for any other purpose if prior consent to that effect is given by either the Party from which the data have been transferred or the data subject.
 - 3 Any Party may refuse to transfer personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols where:
 - such data are protected under its national legislation; and/or
 - the Party to which the data should be transferred is not bound by the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108), done at Strasbourg on 28 January 1981, as modernised by the Protocol amending this Convention (CETS No. 223), done at Strasbourg on 10 October 2018, unless the latter Party undertakes to afford such protection to the data as is required by the former Party.
 - 4 Any Party that transfers personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols may require the Party to which the data have been transferred to give information on the use made with such data.
 - 5 Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that, within the framework of procedures for which it could have refused or limited the transmission or the use of personal data in accordance with the provisions of the Convention or one of its Protocols, personal data which it transmits to another Party not be used by the latter for the purposes of paragraph 1 unless with its previous consent.”
- 2 Article 26 of the Second Additional Protocol to the Convention shall not apply as between Parties to this Protocol.

Article 8 – Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems shall be kept informed regarding the interpretation and application of the Convention and its Protocols, and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their application.

Article 9 – Relations with the Convention and its Additional Protocols

- 1 For Parties to this Protocol which are also Parties to the Second Additional Protocol to the Convention, Article 1 of this Protocol shall supersede Article 4 of the Second Additional Protocol; Article 2 of this Protocol shall supersede Article 9 of the Second Additional Protocol; Article 5 of this Protocol shall supersede Article 5 of the Second Additional Protocol; and Article 7 of this Protocol shall supersede Article 26 of the Second Additional Protocol.
- 2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the provisions of Article 26 of the Convention.

Article 10 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by Signatories and Parties to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A Signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously expressed its consent to be bound by the provisions of the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three Signatories have expressed their consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
- 3 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 11 – Accession

- 1 After the entry into force of this Protocol, any State Party to the Convention may also accede to this Protocol. A State that has the right to become a Party to the Convention according to its provisions may accede to this Protocol while expressing its consent to be bound by the Convention.
- 2 In respect of any State acceding to this Protocol under paragraph 1 above, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 12 – Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any State may, at any later time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13 – Reservations and declarations

- 1 Reservations made by a Party to any provision of the Convention or its Protocols shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or its Protocols, without prejudice to paragraphs 2 and 3 of this article.
- 2 Declarations made in accordance with the provisions of Article 15 of the Convention as amended by the Second Additional Protocol, shall be considered valid and applicable to Article 15 of the Convention as amended by this Protocol, with the exception of any declaration regarding the conditions to accept and execute requests transmitted by electronic or other means of communication (Article 15, paragraph 11, of the Convention as amended by this Protocol).
- 3 Any declaration made by a Party in accordance with Article 9, paragraph 9, of the Second Additional Protocol shall be considered valid and applicable to Article 2, paragraph 9, of this Protocol.
- 4 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept, wholly or in part, any one or both of Articles 3 and 4 of this Protocol. No other reservation may be made.
- 5 Each Party which has made a reservation may, at any time, withdraw it entirely or partially by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect from the date of the receipt of such notification by the Secretary General.
- 6 A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Protocol may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if the reservation is partial or conditional, claim the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 14 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 15 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with its Articles 10 and 11;
- d any reservation made in accordance with Article 13, paragraph 4, of this Protocol, and any withdrawal of such a reservation;
- e any declaration made in accordance with Article 15, paragraphs 6, 8 and 11, of the Convention as amended by this Protocol; as well as Article 2, paragraph 9; Article 3, paragraphs 5 and 6; Article 7, paragraph 5; and Article 12 of this Protocol, and any withdrawal of such a declaration;
- f any denunciation made in pursuance of Article 14 of this Protocol and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Valletta, this 19th day of September 2025, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

Serijski ugovori Savjeta Evrope (CETS) – br. 227

Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima

Valeta, 19. septembar 2025. godine

Države članice Savjeta Evrope, potpisnice ovog Protokola,

imajući u vidu svoje obaveze na osnovu Statuta Savjeta Evrope;

u želji da dodatno doprinesu zaštiti ljudskih prava, vladavini prava i podršci demokratskom društvu;

smatrajući poželjnim da, u tom cilju, ojačaju svoju pojedinačnu i kolektivnu sposobnost za odgovor na kriminal;

odlučivši da unaprijede i dopune, u određenim aspektima, Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima (ETS br. 30, u daljem tekstu: „Konvencija“), sačinjenu u Strazburu 20. aprila 1959. godine, kao i dodatne protokole uz Konvenciju od 17. marta 1978. godine (ETS br. 99) i 8. novembra 2001. godine (ETS br. 182);

uzimajući u obzir Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (ETS br. 5), sačinjenu u Rimu 4. novembra 1950. godine, kao i Konvenciju o zaštiti lica u odnosu na automatsku obradu ličnih podataka (ETS br. 108), sačinjenu u Strazburu 28. januara 1981. godine,

sporazumjele su se kako slijedi:

Član 1 – Kanali komunikacije

1. Član 15 Konvencije zamjenjuje se sljedećim odredbama:

1. Zahtjevi za pružanje međusobne pomoći, kao i informacije dostavljene na sopstvenu inicijativu, upućuju se u pisanom obliku ministarstvu pravde države molilje ministarstvu pravde zamoljene države i vraćaju istim kanalima. Međutim, pravosudni organi države molilje mogu ih neposredno uputiti pravosudnim organima zamoljene države, a odgovor se vraća istim kanalima.

2. Zahtjevi iz člana 11 Konvencije i člana 13 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju u svakom slučaju upućuju se ministarstvu pravde države molilje ministarstvu pravde zamoljene države i vraćaju istim kanalima.

3. Za države ugovornice Drugog dodatnog protokola, zahtjevi za međusobnu pomoć koji se odnose na postupke iz člana 1 stav 3 Konvencije, izmijenjenog članom 1 Drugog dodatnog protokola, mogu se takođe neposredno uputiti od strane upravnih ili pravosudnih organa države molilje upravnim ili pravosudnim organima zamoljene države, zavisno od slučaja, i vratiti istim kanalima.

4. Zahtjevi za međusobnu pomoć iz čl. 18 i 19 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju mogu se takođe neposredno uputiti od nadležnih organa države molilje nadležnim organima zamoljene države.

5. Zahtjevi iz člana 13 stav 1 Konvencije mogu se neposredno uputiti od zainteresovanih pravosudnih organa odgovarajućim organima zamoljene države, a odgovori se mogu neposredno vratiti od tih organa. Zahtjevi iz člana 13 stav 2 Konvencije upućuju se ministarstvu pravde države molilje ministarstvu pravde zamoljene države.

6. Zahtjevi za dostavljanje prepisa presuda i mjera iz člana 4 Dodatnog protokola uz Konvenciju mogu se neposredno uputiti nadležnim organima. Svaka država ugovornica može, u bilo kojem trenutku, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope odrediti koje organe smatra nadležnim za potrebe ovog stava.

7. U hitnim slučajevima, kada je neposredno dostavljanje dozvoljeno na osnovu ove Konvencije, ono se može izvršiti preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

8. Svaka strana može, u bilo kojem trenutku, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope, zadržati pravo da izvršenje zahtjeva ili određenih zahtjeva za međusobnu pomoć uslovi jednim ili više sljedećih uslova:

a) da se kopija zahtjeva dostavi centralnom organu određenom u toj izjavi;

b) da se zahtjevi, osim hitnih zahtjeva, dostavljaju centralnom organu određenom u toj izjavi;

c) da se, u slučaju neposrednog dostavljanja iz razloga hitnosti, istovremeno dostavi kopija njenom ministarstvu pravde;

d) da joj se neki ili svi zahtjevi za pomoć dostavljaju kanalima koji se razlikuju od onih predviđenih ovim članom.

9. Zahtjevi za međusobnu pomoć i sva druga komunikacija na osnovu ove Konvencije ili njenih protokola, uključujući elektronski potpisane zahtjeve, dostavljaju se korišćenjem sigurnih elektronskih sredstava komunikacije. Zamoljena država može zahtijevati odgovarajući nivo bezbjednosti i autentifikacije za dostavljanje zahtjeva. Mogu se koristiti i druga sredstva komunikacije koja obezbjeđuju dokaz u pisanom obliku.

10. Strane će, na zahtjev, dostaviti originale ili ovjerene kopije dokumenata.

11. Svaka država ugovornica može, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope u bilo kojem trenutku, utvrditi uslove pod kojima je spremna da prihvati i izvrši zahtjeve dostavljene elektronskim ili drugim sredstvima komunikacije.

12. Odredbe ovog člana ne utiču na bilateralne sporazume ili aranžmane koji su na snazi ili koji mogu biti zaključeni između strana, a kojima se predviđa neposredno dostavljanje zahtjeva za međusobnu pomoć između njihovih nadležnih organa.

2. Član 4 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju ne primjenjuje se u odnosima između strana ovog Protokola.

3. Stav 1 člana 21 Konvencije zamjenjuje se sljedećom odredbom: „1. Informacije koje jedna strana dostavi radi pokretanja postupka pred sudovima druge strane dostavljaju se u skladu sa st. 1 i 8 člana 15.“

Član 2 – Saslušanje putem video-konferencije

1. Konvencija se dopunjuje sljedećim odredbama:

1. Ako se lice nalazi na teritoriji jedne strane, a treba da bude saslušano kao svjedok ili vještak od strane pravosudnih organa druge strane, ova druga strana može, kada je to odgovarajuće, zatražiti da se saslušanje obavi putem video-konferencije, u skladu sa st. 2 do 7.

2. Zamoljena država saglasiće se sa saslušanjem putem video-konferencije pod uslovom da korišćenje video-konferencije nije u suprotnosti sa osnovnim načelima njenog prava i da ima tehnička sredstva za njegovo sprovođenje. Ako zamoljena država nema tehnička sredstva za video-konferenciju, ta sredstva joj može, uz međusobni dogovor, staviti na raspolaganje država molilja.

3. Zahtjevi za saslušanje putem video-konferencije, pored podataka iz člana 14 Konvencije, moraju sadržati i podatke o pravosudnom organu koji će sprovesti saslušanje.

4. Pravosudni organ zamoljene države poziva predmetno lice da se pojavi u skladu sa formama propisanim njenim pravom.

5. U pogledu saslušanja putem video-konferencije primjenjuju se sljedeća pravila:

a) pravosudni organ zamoljene države prisustvuje saslušanju i, kada je potrebno, uz pomoć tumača, odgovoran je i za utvrđivanje identiteta lica koje se saslušava i poštovanje osnovnih načela prava zamoljene države; ako smatra da se tokom saslušanja krše ta načela, odmah preduzima potrebne mjere kako bi se saslušanje nastavilo u skladu sa tim načelima;

b) mjere za zaštitu lica koje se saslušava, kada je potrebno, dogovaraju nadležni organi države molilje i zamoljene države;

c) saslušanje neposredno sprovodi ili njime rukovodi pravosudni organ države molilje, u skladu sa njenim pravom;

d) na zahtjev države molilje ili lica koje se sasluša, zamoljena država obezbjeđuje pomoć tumača, ako je potrebna;

e) lice koje se sasluša može se pozvati na pravo da ne svjedoči koje bi mu pripadalo prema pravu zamoljene ili države molilje.

6. Ne dovodeći u pitanje mjere dogovorene radi zaštite lica, pravosudni organ zamoljene države, po završetku saslušanja, sastavlja zapisnik u kojem se navode datum i mjesto saslušanja, identitet saslušanog lica, identitet i funkcije svih drugih lica koja učestvuju u saslušanju u zamoljenoj državi, eventualno položene zakletve i tehnički uslovi pod kojima je saslušanje obavljeno. Dokument se dostavlja nadležnom organu države molilje.

7. Svaka strana preduzima potrebne mjere kako bi se obezbijedilo da, kada se svjedoci ili vještaci saslušavaju na njenoj teritoriji u skladu sa ovim članom i odbiju da svjedoče iako su dužni da svjedoče, ili ne svjedoče istinito, njeno domaće pravo primjenjuje na isti način kao da je saslušanje sprovedeno u domaćem postupku.

8. Strane mogu, po svom nahođenju i, kada je to odgovarajuće, uz saglasnost svojih nadležnih pravosudnih organa, primijeniti odredbe ovog člana i na saslušanja putem video-konferencije koja uključuju okrivljenog ili osumnjičenog. U tom slučaju odluka o održavanju video-konferencije i način njenog sprovođenja podliježu dogovoru zainteresovanih strana, u skladu sa njihovim domaćim pravom i relevantnim međunarodnim instrumentima. Saslušanja koja uključuju okrivljenog ili osumnjičenog mogu se sprovesti samo uz njegovu saglasnost.

9. Svaka država ugovornica može, u bilo kojem trenutku, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope, izjaviti da neće koristiti mogućnost iz stava 8 ovog člana za saslušanja putem video-konferencije koja uključuju okrivljenog ili osumnjičenog.

10. Ovim članom ne dovode se u pitanje sporazumi ili aranžmani koji su na snazi ili koji mogu biti zaključeni između nadležnih organa država ugovornica, a kojima se omogućava sprovođenje saslušanja putem video-konferencije na drugačiji način od onog predviđenog ovim članom.

2. Član 9 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju ne primjenjuje se u odnosima između strana ovog Protokola.

Član 3 – Upotreba tehničkih uređaja za snimanje na teritoriji druge strane

1. Kada strana koristi tehničke uređaje namijenjene za snimanje položaja, zvuka ili slike, u okviru krivične istrage i na osnovu naloga ili odobrenja pravosudnog organa te strane u odnosu na lice i/ili predmet, a ti uređaji uđu na teritoriju druge strane, mogu nastaviti da budu aktivni pod uslovima ovog člana. Kad god je moguće, strana koja koristi tehnički uređaj za snimanje unaprijed šalje zahtjev za međusobnu pomoć koji sadrži podatke navedene u stavu 3 ovog člana. Pored razloga navedenih u čl. 2 i 5 Konvencije, izvršenje takvog zahtjeva može se odbiti ako takvo snimanje ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju prema pravu

zamoljene države. Uređaj za snimanje može ostati aktivan do drugačijeg naloga zamoljene države.

2. U hitnim situacijama kada nije moguće unaprijed poslati zahtjev za međusobnu pomoć, naročito kada strana koja koristi tehničke uređaje za snimanje sazna za prisustvo uređaja na teritoriji druge strane tek nakon što je prešao granicu, ta strana odmah obavještava drugu stranu u skladu sa postupkom utvrđenim u narednim stavovima. Tokom postupka obavješćavanja tehnički uređaji za snimanje mogu ostati aktivni do odobrenja obaviještene strane. Kada je period između prijema zahtjeva za međusobnu pomoć iz stava 1 ovog člana i ulaska tehničkog uređaja za snimanje na njenu teritoriju prekratak da bi zamoljena država mogla blagovremeno izvršiti zahtjev, zamoljena država može taj zahtjev tretirati kao obavještenje u skladu sa narednim stavovima.

3. Obavještenja iz stava 2 sadrže:

- a) oznaku organa koji je naložio upotrebu tehničkog uređaja za snimanje;
- b) potvrdu da je u vezi sa krivičnom istragom izdat zakonit nalog;
- c) razlog zbog kojeg se cilj upotrebe tehničkog uređaja za snimanje ne može na odgovarajući način postići drugim istražnim sredstvima;
- d) podatke o predmetu tehničkog uređaja za snimanje;
- e) sažetak činjenica u vezi sa kriminalnim ponašanjem, kao i pravnu kvalifikaciju krivičnog djela;
- f) opis preduzete mjere ili funkcija uređaja za snimanje koje se primjenjuju; i
- g) očekivano trajanje upotrebe tehničkog uređaja za snimanje.

4. Obaviještena strana, što je prije moguće, a najkasnije u roku od 96 sati, navodi da li tehnički uređaji za snimanje mogu ostati aktivni ili potvrđuje njihovu prethodnu aktivnost. Obaviještena strana može odlučiti da se snimanje ne može vršiti ili da se mora obustaviti ako takvo snimanje ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju prema njenom pravu. Može odrediti uslove, uključujući da se materijal već snimljen dok se predmet snimanja nalazio na njenoj teritoriji ne smije koristiti ili se može koristiti samo pod uslovima koje odredi, ili da nastavak ili potvrđivanje aktivnosti snimanja na njenoj teritoriji zavisi od podnošenja formalnog zahtjeva za međusobnu pomoć. Obaviještena strana može takođe naložiti djelimično ili potpuno uništavanje podataka prikupljenih na njenoj teritoriji. Do izričitog odobrenja obaviještene strane, strana koja je uputila obavještenje ne smije koristiti snimke kao dokaz u krivičnom postupku.

5. Strane će, prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope navesti nadležne organe koje određuju za potrebe obavješćavanja u skladu sa stavom 2 ovog člana, kao i jezik ili jezike na kojima im se obavještenje upućuje. Naknadno mogu, u bilo kojem trenutku i na isti način, izmijeniti sadržaj svoje izjave.

6. Svaka država ugovornica može, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, izjaviti da će na postupak obavješćavanja predviđen ovim članom primjenjivati jedno ili oba sljedeća ograničenja:

a) da je prikupljanje podataka u privatnim domovima i na mjestima koja nijesu dostupna javnosti zabranjeno;

b) da se odobrenje za korišćenje uređaja za snimanje na njenoj teritoriji daje samo za krivična djela navedena u članu 17 stav 6 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju.

Strana može naknadno, u bilo kojem trenutku i na isti način, povući takvu izjavu.

Član 4 – Presretanje telekomunikacija

1. Zahtjevi za presretanje telekomunikacija, pored podataka navedenih u članu 14 Konvencije, sadrže i sljedeće podatke:

a) što precizniji opis telekomunikacije koja treba da bude presretnuta, uključujući dovoljno tehničkih podataka, naročito identifikator cilja, kako bi se omogućilo izvršenje zahtjeva;

b) razlog zbog kojeg se cilj zahtjeva ne može na odgovarajući način postići drugim istražnim sredstvima;

c) potvrdu da je presretanje odobrio nadležni organ države molilje;

d) period tokom kojeg treba izvršiti presretanje.

2. Pored razloga navedenih u čl. 2 i 5 Konvencije, izvršenje zahtjeva iz prethodnog stava može se odbiti ako presretanje telekomunikacija ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju prema pravu zamoljene države.

3. Ako period za koji se traži presretanje premašuje period za koji se, prema pravu zamoljene države, može izdati ili može biti izdat nalog, zamoljena država bez odlaganja obavještava državu molilju i ukazuje na eventualne mogućnosti produženja tog perioda.

4. Zamoljena država može izvršenje zahtjeva iz stava 1 ovog člana usloviti jednim ili više sljedećih uslova:

a) da pravosudni organi države molilje što je prije moguće unište djelove zapisa koji nijesu relevantni za krivični postupak u vezi sa kojim je zahtjev podnesen i dostave zamoljenoj državi kopiju izvještaja o uništavanju;

b) da organi zamoljene države, nakon izvršenog presretanja, u skladu sa svojim pravom i praksom, o tome obavijeste pretplatnika telekomunikacione usluge koja je presretnuta ili drugo zainteresovano lice;

c) da dokaze sadržane u zapisima nastalim presretanjem organi države molilje ne koriste u druge svrhe osim onih na kojima se zasniva zamolnica u vezi sa kojom je pomoć pružena, bez saglasnosti zamoljene države;

d) bilo koji drugi uslov koji bi se primjenjivao u sličnom domaćem slučaju.

5. U zahtjevu za presretanje telekomunikacija ili tokom presretanja, država molilja može, kada za to ima poseban razlog, zatražiti i transkripciju, dekodiranje ili dešifrovanje snimka, uz saglasnost zamoljene države.

6. Pravosudni organi zamoljene države mogu, nakon konsultacija sa državom moliljom, uništiti djelove zapisa koji, s obzirom na predmet i razlog zahtjeva, ne mogu biti od značaja za krivični postupak u vezi sa kojim je zahtjev podnesen ili su obuhvaćeni profesionalnom tajnom, prije dostavljanja zapisa državi molilji.

7. Ako iz zapisa nastalih presretanjem proizlazi da je krivično djelo u potpunosti ili pretežno izvršeno na teritoriji zamoljene države, država molilja treba da razmotri mogućnost dostavljanja informacije zamoljenoj državi, u skladu sa članom 21 Konvencije.

8. Na osnovu međusobnog dogovora, strane mogu primijeniti postupak obavješćavanja iz člana 3 ovog Protokola i na presretanje telekomunikacija na teritoriji druge strane bez tehničke pomoći te strane. U takvim slučajevima st. 2 do 5 člana 3 ovog Protokola primjenjuju se shodno.

Član 5 – Troškovi

1. Član 20 Konvencije zamjenjuje se sljedećim odredbama:

1. Strane neće jedna od druge zahtijevati naknadu troškova nastalih primjenom ove Konvencije ili njenih protokola, osim:

a) troškova nastalih zbog prisustva vještaka na teritoriji zamoljene države;

b) troškova nastalih zbog prevođenja lica lišenog slobode u skladu sa čl. 13 ili 14 Drugog dodatnog protokola uz ovu Konvenciju ili člana 11 Konvencije;

c) troškova znatne ili vanredne prirode.

2. Međutim, troškove uspostavljanja video ili telefonske veze, troškove povezane sa održavanjem video ili telefonske veze u zamoljenoj državi, naknade tumačima koje obezbjeđuje zamoljena država i naknade svjedocima i njihove putne troškove u zamoljenoj državi, troškove telekomunikacionih operatora ili pružalaca usluga nastale pri izvršavanju zahtjeva za presretanje telekomunikacija, kao i troškove transkripcije, dekodiranja i dešifrovanja presretnutih komunikacija, kada je primjenjivo, naknađuje država molilja zamoljenoj državi, osim ako se strane drugačije ne dogovore.

3. Strane će se konsultovati radi postizanja dogovora o načinu plaćanja troškova koji se mogu potraživati u skladu sa stavom 1 tačka c ovog člana.

4. Odredbe ovog člana primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odredbe člana 10 stav 3 Konvencije.

2. Član 5 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju ne primjenjuje se u odnosima između strana ovog Protokola.

Član 6 – Rok za izvršenje zahtjeva za međusobnu pomoć

1. Zahtjevi za međusobnu pomoć izvršavaju se sa istom ažurnošću i prioritetom kao uporedivi domaći predmeti.

2. Ako je država molilja navela da je, zbog procesnih rokova, težine krivičnog djela ili drugih naročito hitnih okolnosti, potrebno odrediti rok za izvršenje konkretnog zahtjeva, zamoljena država će to uzeti u obzir i nastojati da taj rok ispoštuje, u mjeri u kojoj je to moguće.

3. Ako zamoljena država u konkretnom slučaju nije u mogućnosti da ispoštuje rok koji je odredila država molilja, o tome bez odlaganja, bilo kojim sredstvom, obavještava državu molilju. Strane se zatim mogu konsultovati o odgovarajućem vremenu i uslovima za izvršenje zahtjeva za međusobnu pomoć.

Član 7 – Zaštita podataka

1. Konvencija se dopunjuje sljedećim odredbama:

1. Lični podaci preneseni sa jedne strane na drugu kao rezultat izvršenja zahtjeva podnesenog na osnovu Konvencije ili bilo kojeg njenog protokola mogu se koristiti od strane strane kojoj su podaci preneseni samo:

- a) za potrebe postupaka na koje se Konvencija ili bilo koji njen protokol primjenjuje;
- b) za druge sudske i upravne postupke neposredno povezane sa postupcima iz tačke a;
- c) radi sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj bezbjednosti.

2. Takvi podaci mogu se, međutim, koristiti u bilo koju drugu svrhu ako je za to prethodno data saglasnost strane od koje su podaci preneseni ili lica na koje se podaci odnose.

3. Svaka strana može odbiti prenos ličnih podataka dobijenih izvršenjem zahtjeva podnesenog na osnovu Konvencije ili bilo kojeg njenog protokola kada su takvi podaci zaštićeni njenim domaćim zakonodavstvom i/ili kada strana kojoj bi podaci trebalo da budu preneseni nije vezana Konvencijom o zaštiti lica u odnosu na automatsku obradu ličnih podataka (ETS br. 108), sačinjenom u Strazburu 28. januara 1981. godine, izmijenjenom Protokolom kojim se mijenja ova konvencija (CETS br. 223), sačinjenim u Strazburu 10. oktobra 2018. godine, osim ako se ta druga strana obaveže da će obezbijediti zaštitu podataka koju zahtijeva prva strana.

4. Svaka strana koja prenosi lične podatke dobijene izvršenjem zahtjeva na osnovu Konvencije ili bilo kojeg njenog protokola može zahtijevati od strane kojoj su podaci preneseni da pruži informacije o načinu na koji su ti podaci korišćeni.

5. Svaka strana može, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope, zahtijevati da, u okviru postupaka u kojima bi mogla odbiti ili ograničiti prenos ili upotrebu ličnih podataka u skladu sa odredbama Konvencije ili jednog od njenih protokola, lični podaci koje prenosi drugoj strani ne budu korišćeni od strane te druge strane u svrhe iz stava 1 bez njene prethodne saglasnosti.

2. Član 26 Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju ne primjenjuje se u odnosima između strana ovog Protokola.

Član 8 – Mirno rješavanje

Evropski komitet za probleme kriminaliteta biće obavještavan o tumačenju i primjeni Konvencije i njenih protokola i preduzeće sve što je potrebno radi olakšavanja mirnog rješavanja svake teškoće koja može nastati iz njihove primjene.

Član 9 – Odnos sa Konvencijom i njenim dodatnim protokolima

1. Za strane ovog Protokola koje su istovremeno strane Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju, član 1 ovog Protokola zamjenjuje član 4 Drugog dodatnog protokola; član 2 ovog Protokola zamjenjuje član 9 Drugog dodatnog protokola; član 5 ovog Protokola zamjenjuje član 5 Drugog dodatnog protokola; a član 7 ovog Protokola zamjenjuje član 26 Drugog dodatnog protokola.

2. Odredbe ovog Protokola ne dovode u pitanje odredbe člana 26 Konvencije.

Član 10 – Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol je otvoren za potpisivanje državama potpisnicama i stranama Konvencije. Podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Potpisnica ne može ratifikovati, prihvatiti ili odobriti ovaj Protokol ako prethodno ili istovremeno nije izrazila saglasnost da bude vezana odredbama Konvencije. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju deponuju se kod generalnog sekretara Savjeta Evrope.

2. Ovaj Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana kada su tri potpisnice izrazile saglasnost da budu vezane Protokolom u skladu sa odredbama prethodnog stava.

3. U odnosu na svaku potpisnicu koja naknadno izrazi saglasnost da bude vezana Protokolom, Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

Član 11 – Pristupanje

1. Nakon stupanja na snagu ovog Protokola, svaka država strana Konvencije može pristupiti i ovom Protokolom. Država koja ima pravo da postane strana Konvencije u skladu sa njenim odredbama može pristupiti ovom Protokolom istovremeno sa izražavanjem saglasnosti da bude vezana Konvencijom.

2. U odnosu na svaku državu koja pristupi ovom Protokolu u skladu sa stavom 1, Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana deponovanja instrumenta o pristupanju kod generalnog sekretara Savjeta Evrope.

Član 12 – Teritorijalna primjena

1. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, odrediti teritoriju ili teritorije na koje će se ovaj Protokol primjenjivati.

2. Svaka država može, u bilo kojem kasnijem trenutku, izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope proširiti primjenu ovog Protokola na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi, za čije je međunarodne odnose odgovorna ili u čije ime je ovlašćena da preuzima obaveze. U odnosu na tu teritoriju, Protokol stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana prijema izjave od strane generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodna dva stava može, u odnosu na bilo koju teritoriju navedenu u toj izjavi, biti povučena obavještenjem upućenim generalnom sekretaru Savjeta Evrope. Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana prijema obavještenja.

Član 13 – Rezerve i izjave

1. Rezerve koje je strana stavila na bilo koju odredbu Konvencije ili njenih protokola primjenjivaće se i na ovaj Protokol, osim ako ta strana drugačije ne izjavi prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto važi i za svaku izjavu datu u odnosu na ili na osnovu bilo koje odredbe Konvencije ili njenih protokola, ne dovodeći u pitanje st. 2 i 3 ovog člana.

2. Izjave date u skladu sa odredbama člana 15 Konvencije, izmijenjenog Drugim dodatnim protokolom, smatraće se važećim i primjenjivaće se na član 15 Konvencije, izmijenjen ovim Protokolom, osim svake izjave koja se odnosi na uslove za prihvatanje i izvršenje zahtjeva dostavljenih elektronskim ili drugim sredstvima komunikacije (član 15 stav 11 Konvencije, izmijenjen ovim Protokolom).

3. Svaka izjava koju je strana dala u skladu sa članom 9 stav 9 Drugog dodatnog protokola smatraće se važećom i primjenjivaće se na član 2 stav 9 ovog Protokola.

4. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, izjaviti da koristi pravo da ne prihvati, u cjelini ili djelimično, jedan ili oba člana 3 i 4 ovog Protokola. Druge rezerve nijesu dozvoljene.

5. Svaka strana koja je stavila rezervu može, u bilo kojem trenutku, u potpunosti ili djelimično povući rezervu obavještenjem upućenim generalnom sekretaru Savjeta Evrope. Povlačenje stupa na snagu danom prijema obavještenja od strane generalnog sekretara.

6. Strana koja je stavila rezervu u odnosu na određenu odredbu ovog Protokola ne može zahtijevati od druge strane primjenu te odredbe; međutim, ako je rezerva djelimična ili uslovna, može zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj ju je sama prihvatila.

Član 14 – Otkazivanje

1. Svaka strana može, u bilo kojem trenutku, otkazati ovaj Protokol obavještenjem upućenim generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

2. Otkazivanje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana prijema obavještenja od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumijeva otkazivanje ovog Protokola.

Član 15 – Obavještenja

Generalni sekretar Savjeta Evrope obavijestit će države članice Savjeta Evrope i svaku državu koja je pristupila ovom Protokolu o:

a) svakom potpisu;

b) deponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;

c) svakom datumu stupanja na snagu ovog Protokola u skladu sa čl. 10 i 11;

d) svakoj rezervi stavljenoj u skladu sa članom 13 stav 4 ovog Protokola i svakom povlačenju takve rezerve;

e) svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 15 st. 6, 8 i 11 Konvencije, izmijenjene ovim Protokolom, kao i članom 2 stav 9, članom 3 st. 5 i 6, članom 7 stav 5 i članom 12 ovog Protokola, kao i svakom povlačenju takve izjave;

f) svakom otkazivanju izvršenom u skladu sa članom 14 ovog Protokola i datumu kada otkazivanje proizvodi dejstvo;

g) svakom drugom aktu, izjavi, obavještenju ili komunikaciji koji se odnose na ovaj Protokol.

U potvrdu čega su dolje potpisani, propisno ovlašćeni za to, potpisali ovaj Protokol.

Sačinjeno u Valeti, 19. septembra 2025. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se deponuje u arhivi Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta Evrope dostaviće ovjerene kopije svakoj državi članici Savjeta Evrope i državama koje nijesu članice, a koje su pristupile Konvenciji.